

DVYLIKA LAIPTELIŲ

2015, balandis.

Pirmieji dvidešimt metų

Vėlyvas 1995 - ūjų balandžio vakaras. Maždaug devinta. Oras nekoks: žvarbu, vėjuota, lynoja. Su vienuoliktoku Arvidu pėdiname tamsiomis rajono gatvelėmis. Gerai, kad dviese, viena bijočiau tamsų vakarą praeiti pro tą bendrabutį...

Visai nebloga pradžia kokiam nors detektyviniam romanui. Panašiai ir mes abu jautėmės tą vakarą, nes vienos mūsų mokyklos mokinės tėtis pažadėjo padauginti ką tik „iškeptą“ mokyklos laikraščio numerį. Visiškai veltui! Ir mums nesvarbu, kad susitikimas paskirtas vėlai vakare. Laikraštis bus! Ir štai lipame į trečią aukštą, skambutis, mus pasitinka maloniai besišypsantis vyriškis, paklausia, kiek laikraščio egzempliorių pageidaujame... Atgal ėjome beveik apimti euforijos, bežingsniuodami jau kūrėme kitą numerį... Taip mokykloje atsirado „Dvylika laiptelių“.

Pirmasis numeris, drįstu sakyti, patiko turbūt visiems. Gal dėl to, kad iki tol mokykloje tokio leidinio nebuvo, tai buvo nauja, gal dėl to, kad kiekvienoje spausdintoje eilutėje jautėsi nuoširdžios jaunųjų žurnalistų pastangos sudominti savus skaitytojus: ir mokinius, ir mokytojus. O žurnalistai stengėsi! Buvo suburta labai kūrybinga, draugiška, darbšti komanda. Idėjos liejosi per kraštus, darbas virte virė. Nepamirškite: kompiuterį ne kiekvienas turėjo, interneto nebuvo, mūsų techninės galimybės buvo menkos, viską lėmė jaunųjų žurnalistų entuziazmas. Per metus išleisdavome 4-5 laikraščio numerius. Pirmųjų metų laikraščio numeriai patys originaliausi ir nuoširdžiausi, jie suformavo leidinio kryptį, tematiką, formatą. Buvo labai daug originaliosios kūrybos: poezijos, prozos, turėjome talentingų dailininkų. Kai viename iš numerių pasirodė Aurelijaus Zuko apsakymas „Dievas Totas“, net išpuoselėtą literatūrinį skonį turinčios mokytojos buvo nustebintos: puikus stilius, intriguojantis siužetas. Daugeliui labai patiko Arvidas Žaleneko meilės eilėraščiai, Dailiaus Dargio parengti reportažai, interviu. Dailius gana anksti suprato, koks jo pašaukimas-žurnalistika. Čia aš paminėjau tik keletą vardų, o juk kasmet į mūsų redakcijos gretas įsiliedavo naujų kūrėjų. Manau, jog visi, kurie per prabėgusius metus, dalyvavo laikraščio leidyboje, prisimena šią prasmingą veiklą, kūrybinius ieškojimus, nuoširdų redakcijos narių bendravimą.

Talentingų jaunųjų žurnalistų, kūrėjų turime ir dabar. Tikiu, jų visada bus, juk mokyklos gyvenimas toks įdomus, jeigu apie tai rašysi, po daugelio metų galėsi sakyti: „Aš leidau mokyklos laikraštį“.

Lietuvių kalbos mokytoja Rita Sarapinienė

Dvidešimt mūsų laikraščio „Dvylika laiptelių“ žingsnių

Kiekviena istorija turi savo pradžią. Mokyklos laikraščio istorija taip pat. Kadangi laikas bėga neįtikėtinai greitai, atrodo, ir apsižvalgyti gerai nespėjome, o dvidešimt metų - kaip nebūta. Taigi, laikas prabėgo, bet mokyklos gyvenimo akimirkos liko gyvos „Dvylikos laiptelių“ puslapiuose. Mūsų bibliotekos vedėja Irena Jurevičiūtė atliko didžiulį darbą: peržvelgė visus laikraščio numerius, juose gvildentas temas. Labai jai dėkojame. Tad kaip viskas prasidėjo. O buvo taip...

Laikraštis įkurtas 1995 vasario 28 dieną. Idėja kurti laikraštį kilo lietuvių kalbos mokytojai R. Sarapinienėi. Mokinius, kurie norėjo padirbėti laikraštyje, rekomendavo lietuvių kalbos mokytoja S. Mazūronienė. Pirmasis laikraščio numeris dienos šviesą išvydo 1995 balandžio 11 dieną. Dabar daugeliui sunku įsivaizduoti, kiek reikėjo pastangų, pradedant naują veiklą, kiek buvo jaudulio, džiaugsmo išvydus pirmąjį „DL“ numerį.

KITUOSE
PUSLAPIUOSE
SKAITYKITE:

Dvidešimt mūsų
laikraščio žingsnių **2**

Kibirkštis, įžiebusi
ugnį **3**

Ten, kur „auksas
žiba“ **3**

Savaitė be patyčių **4**

Diena Europos Parla-
mente **5**

Gegužė- šeimos
mėnuo **6**

Laikraštis atsirado su viltimi, kad taps mokinių draugu, nuolatinu palydovu, paguoda, jei kam nesiseks.

Laikraščio redakcijose dirbo ir dirba įvairių kartų mokiniai. Daugeliui čia prasidėjo literatūrinio ir žurnalistinio darbo bandymai. Pirmieji žurnalistai yra žinomi ir Lietuvoje, tai A. Zykas - VDU dėstytojas, japonologas; A. Ptakauskaitė - rašytoja, režisierė, aktorė; D. Dargis - žurnalistas, ne vienos knygos autorius.

Pirmajame laikraštyje ir vėliau spausdinami interviu su mokyklos direktoriumi. 1997 metais direktorius S. Milašius interviu kalbėjo: „Reikia panaikinti baimę mokykloje.“ Pradėta diskusija apie ateities mokyklos modelius, mokinių komitetą, ar reikia uniformų.

Laikui sukantis ratu, kasmet švenčiame šimtadienius. Kiekvienais metais šia proga laikraštyje mokiniai dalijasi savo mintimis. 1996 metais S. Keliuškaitė rašė: „Šimtadienis. Jis priverstė mus šypsotis, juoktis ir linksmintis, o kartu ir susimąstyti. Tai paukštis, kuris nuneš į naują erdvę, pilną paslapties ir nežinomybės.“

Laikraščio puslapiuose skaitėme savo svajones apie mokyklą, kokia ji turi būti, kokie santykiai turi būti tarp mokytojų, mokinių ir tėvų, ar mokykloje turi atsirasti uniformos.

Mokyklai sukako 30 metų. Ji buvo įkurta 1966 metais. Specialiai parengtame laikraščio numeryje išspausdinti interviu su mokytojais, kurie dirba nuo pirmųjų mokyklos žingsnių, pasakojimai apie direktorius J. Lopatą ir A. Liukomavičių.

1997-ieji... Mokykla aktyviai dalyvauja Lietuvos iniciatyvių mokyklų klube. Išrenkama pirmoji mokyklos mokinių prezidentė E. Eidukaitė, kuri taip kalbėjo savo interviu: „Jaučiu, nebus lengva. Žinau, kad labai daug reikės dirbti, žinau, kad iš manęs daug ko tikimasi.“ Laikraštis tęsia tradiciją ir apie prezidentus bei rinkimus informuoja kasmet.

Mokykloje lankėsi svečiai iš Čekijos, vėliau apsilankė vokiečių delegacija... Mokykloje vykdavo diskoteka „Jet.“ 1997 metais mokyklos vizija įgyvendinta, tapome profiliuota bendrojo lavinimo vidurine mokykla. Profiliai - humanitarinis ir realinis.

Mieste vyko šauniausiojo mokytojo rinkimai. Mokytoja L. Šakelytė dalyvavo konkurse ir tapo nutrūktgalviškiausia Kauno mokytoja.

2000 metus, trečiąjį tūkstantmetį, pasitinkame vykdydami projektus „Mokyklos biblioteka – informacijos centras“, Muziejaus įkūrimas, „Besimokanti mokytojų bendruomenė“, Mokyklos bendruomenės teisės bei pareigos“. Įkuriamas menų palėpė, įkuriamas klubas „Asmenybės link“. Vyksta pradinių klasių projektas „Gera pradžia“, sukurtas „Mokyklos etikos kodeksas“

Kasmet specialiu laikraščiu minime gegužės septintąją - Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos dieną. J. Jablonskis yra rašęs: „Kalboje tauta pasisako, kas esanti, ko verta. Kalboje yra išdėstyta visa jos prigimtis - istorija, būdo ypatybės, siela, dvasia.“

Gegužę kamet linkime dvyliktokams gero skrydžio iš mokyklos ir naujų pasiekimų. 2000-aisiais tapome profiline mokykla. 20 – asis laisvės pavasaris. Tariame meilės žodžius mokytojams tarptautinę mokytojų dieną: „Ir kaip gerai, kai šalia būna žmogus, kurį galime vadinti Mokytoju.“

Mokyklai 2000 - aisiais suteikiamas garbingas Kovo 11 – osios vardas: „...Pastogėj mokyklos kasdien istorijos vingius priminki...“ - šie mokyklos himno žodžiai tarsi kelrodė žvaigžde mūsų darbams, projektams akcijoms.

Mokykloje prasideda kiekvieno mokinio sėkmės istorija, o posakis tapo mūsų mokyklos credo.

Laikraščio puslapiuose nepamirštame ir pajuokauti. Auksinės mintys:

„Kokie jūsų pomėgiai? - „Neiti į mokyklą“; Kaip įsivaizduoji būsimą profesiją? - „Būsiu viršininкас“.

Jau tradicine tapo kasmetinė „Savaitė be patyčių“, „Auksinių lempučių“ šventė.

Džiaugiamės, jog esame, atrandame naujų žurnalistų ir rašytojų, tikimės neprarasti budrumo, atsiliepti į visas mokyklos aktualijas ir dar daug metų rašyti bei džiaugtis kartu su naujomis skaitytojų kartomis.

„Dvylikos laiptelių“ redakcija

Kibirkštis, įžiebusi ugnį

Džeržgiantis priešvaninis skambutis, kvapas sporto salės persirengimo kambaryje, saulės apšviesti koridoriai ir tamsios slaptos kertelės po laiptais ar už nevarstomų durų. Ir žmonės, mane supę žmonės, kurių veidai palengva ištirpsta praeityje, o kartais iš naujo išnyra dabartyje, - visa tai yra Mokykla mano prisiminimuose, praėjus dvidešimčiai metų.

„Dvylika laiptelių“ atsirado prieš pat man paliekant mokyklą, tad teko prisidėti vos vienerius metus. Rašyti man patiko. Ir laikraštis suteikė galimybę tai daryti, o dar ir būti skaitomam. Todėl kuomet mokytoja Rita Sarapinienė pakvietė prisijungti, mielai sutikau. Esu labai dėkingas ir jai, ir visai mūsų komandai už tai, kad patikėjo manimi ir priėmė į savo tarpą. O ypač žaviuosi tuo, kad mokytojoms pavyko išlaikyti laikraštį. 20 metų - neįtikėtina ilgas laikotarpis jaunoje ir nestabilioje mūsų visuomenėje. Todėl atsidavus išsaugoti laikraštį, jo idėja, jo tęstinumą – tai prilygsta Sizifo darbui.

Ačiū Jums už kibirkštį, įžiebtą ugnį ir atidų jos sergėjamą ilgus metus. Prisimeni viltis, lūkesčius ir svajones, kurias puoselėjai galvodamas, kad jau esi suaugęs ir brandus. Supranti, jog tuo metu tavo gyvenimas dar net nebuvo prasidėjęs. Tačiau supranti ir tai, kad būtent tuo metu tavo Mokytojai pasėjo sėklą tavo vertybių sistemoje. Ir vėliau ji išdygo, išaugo ir štai jau duoda vaisius. Dabar aš pats esu sėjėjas gyvenime, visuomenėje ir pasaulyje.

Kauno Kovo 11-osios vidurinės mokyklos 1996 metų abiturientas Aurelijus Zykas

Ten, kur „auksas žilba“

Kasmet balandžio pradžioje mokykloje Mokinių komitetas organizuoja renginį "Aukšines lemputes". Šiais metais nuostabią pirmadienio popietę visi mokyklos mokytojai ir mokiniai susirinko į Aktų salę, kur MK jau laukė su savo programa. Renginio pasiruošime dalyvavau ir aš, buvo labai smagu, linksma, įdomu, nes tema buvo originali ir nuotaikinga- "Pragaras ir Rojus". Nominacijos ir nugalėtojai:

"Metų Mozė" - Direktoriaus pavaduotoja Lina Šakelytė;

"Metų pragaro vartų prižiūrėtojas" - Mokyklos sargas Aleksas;

"Metų Adomas ir Ieva" - Skirmantė Petraitytė 11a ir Deividas Lukošius 11b;

"Metų žaltys" - Henrikas Kerevičius 6a;

"Metų klausykla" - Socialinės pedagogės kabinetas;

"Metų velnio patikėtiniai" - 12 - okų šutvė "STRIUKĖ";

"Metų rojaus linksmintojai" - Gabija Lokytė 11a;

"Metų degantys apdarai" - Kornelija Benešiūnaitė 12a;

"Metų pakeiksmas" - Geografijos mokytojos frazė :, Nemėtykit kiaulėms perlų, vis tiek sutryps".

"Metų biblija" - Mokytoja Gražina Stonienė;

"Metų puolęs angelas" - Greta Kuliešiūtė 11b;

"Metų prisikėlimas" - 11 - okų prizinė vieta konkurse "Euroscola".

Visi buvo taip sudominti, kad prisirinko pilna Aktų salė. Mokinių komitetas buvo persirengęs velniais ir angelais, pasiskirstė į dvi pozicijas. Nuskambėjus angeliška muzikai į sceną lengvi tarsi drugeliai subėgo angelai, o velniai, kaip įprasta, vėlavo. Visas veiksmas vyko skaitykloje, kur susirinkę angelai ir velniai sprendė žmogaus likimą ir įtikinėjo jį rinkis: velniai-pragara, o angelai-rojų. Po truputį rutuliodami savo mintį, jie pristatinėjo nominacijas, nominantus bei nugalėtojus, kuriems ir įteikė rankų darbo statulėles. Bet viskas nepraėjo taip sklandžiai, kaip norėta ir tikėtasi, buvo nesklandumų su technine įranga, tačiau aktoriai puikiai susitvarkė su visais iššūkiais. Manau, renginys labai puikus. Ką gi, laukiame daugiau tokių renginių. Iki susimatymo kitamet.

Miglė Čirvinskaitė 8a

SAVAITĖ BE PATYČIŲ

Kaip aš kovoju su patyčiomis

Savaitė be patyčių mokykloje vyksta jau seniai. Kievienei metai turi turėti vis kitokį simbolį. Taigi šiais metais simbolis buvo aitvaras. Kiekviena savaitės diena turi atskirą spalvą bei įvykį. Susipažinkite su šių metų savaitė ir Jūs !

Pirmadienis buvo vilties diena, o dominuojanti spalva – žalia. Nuo šios dienos prasidėjo šokių konkursas. Jį pristatė MK (mokinių komitetas). Po trijų pamokų šoko devintokai bei dešimtokai. Nuo šios dienos ant kiekvienos klasės durų vidinės pusės turėjo būti pakabintas vokas, į kurį mokiniai dėjo gerus žodžius. Nuo pirmadienio iki ketvirtadienio ant klasės durų išorės turėjo būti pakabintas plakatas „Draugystės mandala“. Plakatai labai gražūs ! Taip pat pradėjo dirbti arbatinė „Draugystė“.

Antradienio spalva – geltona, ji simbolizuoja išmintį. Šokių konkurse dalyvavo septintokai bei aštuntokai. Buvo atidaryta fotosiena, prie kurios bet kas galėjo nusifotografuoti. Turėjo dirbti MK fotografai, tačiau, gaila, niekas ten nepasirodė...

Trečiadienis – raudona, draugų diena. Klasės keitėsi draugystės pyragais, daugeliui klasių tai buvo nemaža, bet smagi užduotis. Na, o šokių konkurse rungėsi penktokai ir šeštokai.

Priešpaskutinę dieną dominavo balta spalva, kuri simbolizavo džiaugsmą. Daug kam tai pasirodė keista, nes balta daugeliui reiškia ramybę, harmoniją. Šią dieną vyko šokių konkurso finalas, kuriame varžėsi trys konkurentai, o mokyklos kieme pradinukai piešė Draugystės mandalas. Gausiausiai ir draugiškiausiai

piešusi klasė gavo prizą.

O penktadienio spalva mėlyna – gerumo diena. Penktadienį tortu apdovanojo šokių konkurso laimėtojus- devintokus. Savaitę gražiai pabaigėm stadione leisdami aitvarus.

Kiekvieną dieną veikė arbatinė, kurioje dirbo vis kitų klasių mokiniai. Taip pat ant spalvotų aitvariukų mokiniai rašė mintis apie draugystę, toleranciją, gerumą, gerą darbą ar panašiai. Šokių konkursas sukėlė pralaimėjusių klasių nepasitenkinimą. Žinoma, mintis buvo suvienyti klases, o susivienijo tik kartu šokusios klasės. Bet reikia mokytis ir pralaimėti.

Nemanau, jog ši savaitė buvo kova su patyčiomis. Mokiniai skanavo arbatą ir mėgavosi sausainiais, pyragais, bendravo, galėjo vienos klasės pažinti kitas. Manau, kad savaitę mokiniai turėtų prisiminti kaip pamoką apie draugystę, bendravimą, toleranciją.

Rugilė Bieliauskaitė 6b

Diena Europos Parlamente

Balandžio 23d. dalyvavome „Euroscolos“ renginyje Strasbūre, Prancūzijoje. Ten turėjome progą pabūti Europos parlamentarų vietoje, pasijausti tikrais politikais, sprendžiančiais Europos Sąjungai kylančius iššūkius ir problemas. Renginio metu susitikome su tikraisiais europarlamentarais, girdėjome jų nuomonę apie įvairius Europą neseniai ištikusius įvykius, tokius kaip pabėgėlių laivo nuskendimas ir kt. Gavome progą ir patys užduoti klausimus. Vėliau papietavę Europarlamento restorane (maistas buvo fantastiškas) buvome pakviesti žaisti žaidimą „Eurogame“. Žaidimas buvo labai smagus, nes reikėjo suformuoti keturių žmonių komandą, kurioje turėjo būti visiškai nepažįstami kitų valstybių studentai, todėl gavome šaunią progą pabendrauti su užsienio moksleiviais. Buvo išties kurioziškų situacijų, pavyzdžiui, vienoje komandoje kartu su manimi buvo viena mokinė iš Italijos, kuri visiškai nešnekėjo angliškai, be to buvo hiperaktyvi, tačiau taip buvo tik dar smagiau ir įdomiau. Atsakę į klausimus, kurių atsakymus turėjome sužymėti specialiame lape, iškeliavome į komitetų sales, kur prasidėjo tikrasis darbas. Susiskirstę į grupes po dešimt asmenų (grupėse turėjo būti asmenys bent iš trijų skirtingų valstybių) diskutavome apie Europos vystymosi metus – šiandien itin aktualią temą. Mūsų grupę sudarė trys lietuviai, du Graikijos ir Didžiosios Britanijos atstovai ir keletas vengrų, kurie mus nustebino prašnekdami lietuviškai (nors ir pora žodžių – vis tiek šaunu). Vėliau mūsų sugalvotos idėjos buvo išklaustytos ir keletas pasiūlymų buvo įtraukti į galutinį pristatymą. Mūsų (trikampių) grupė atstovavo Gal'as iš Slovėnijos. Kitos grupės (rodyklės, apskritimai, trapecijos, rombai ir kvadratai) taip pat pristatė savo temas, kurias aptarinėjo savuosiuose komitetuose. Išlausę pristatymo turėjome balsuoti, ar pristatymas buvo geras, ar blogas. Pasibaigus šiai sesijai atėjo laikas žaidimo „Eurogame“ finalui. Džiugu sužinoti, kad į jį pateko ir viena iš mūsų mokyklos mokinių – Sigita. Ir nors jos komandai laimėti nepavyko, mes vis tiek ją palaikėme ir džiaugėmės, kad nors vienas iš mūsų pakliuvo į finalą.

Po žaidimo buvo įneštos valstybių vėliavos ir pagrotas Europos Sąjungos himnas. Man šis renginys paliko neišdildomą įspūdį, nes per vieną dieną patyriau tiek daug: pabuvau europarlamentaru, susipažinau su mokiniais iš kitų valstybių ir susiradau naujų draugų. Tai neįkainojama patirtis, už kurią esu dėkingas penkiems asmenims, laimėjusiems šią kelionę į Strasbūrą: Rūtai, Karoliui, Daumantui, Sigitai ir Simonai.

Lukas Tamašiūnas 10b

Šių metų balandžio 21 dieną turėjau galimybę su dar 23 kolegomis iš savo mokyklos išvykti į kelionę, kurios pagrindinis tikslas buvo Europos Parlamentas Strasbūre, Vokietijoje. Pakeliui mes aplankėme Niurnbergą, Berlyną, Amsterdamą ir netgi Paryžių! Ilgos ir varginančios kelionės autobusu, didelis nuovargis bei miego trūkumas nesugebėjo užgožti to, ką patyrėme, pamatėme, išgirdome. Žmonės, su kuriais keliavome, neleido nuobodžiauti, o nuostabūs miestai bei vietos, kurias aplankėme, gniaužė kvapą. Šis nuotykis buvo vienas smagiausių įvykių, kurio niekada nepamiršiu, o laikas, praleistas puikioje kompanijoje – neįkainojamas!

Evelina Mikuličiūtė 11a

Kelionė buvo labai smagi ir spalvinga. Pamatėme daug skirtingų žmonių, pradėdami turistais iš įvairių pasaulio kampelių ir baigiant vietiniais juodaodžiais, siūlančiais pirkti penkis Eifelio bokštelius už vieną eurą. Taip pat turėjome nuostabią galimybę pabendrauti su žmonėmis iš daugybės Europos Sąjungos šalių, išsakyti savo nuomonę prieš didžiulę auditoriją bei išgirsti kitų mintis ir požiūrį apie politiką. Iš tiesų pasijutome tarsi jaunieji europarlamentarai. Ir, žinoma, aplankėme begalę nuostabių valstybių, kiekviena išsiskyrė savitu kraštovaizdžiu, didingais pastatais bei tikromis emocijomis. Tikiu, tai buvo labai įspūdingas įvykis visų mūsų gyvenime, kurio tikrai niekada nepamiršiu.

Edita Majauskaitė 10a

Kelionė į Strasburą man labai patiko. Ji praturtino mano žinias ir išplėtė akiratį. Buvo smagu kalbėti ir susipažinti su užsieniečiais, kurie ne tiek jau daug skyrėsi nuo mūsų. Pati kelionė mane sužavėjo, nes spėjome tiek daug pamatyti ir sužinoti per tokį trumpą laiką.

Greta Ruseckaitė 10a

Labai džiaugiuosi, kad buvau pakviesta keliauti į Strasbūrą. Man tai buvo puiki nauja galimybė, ir, nepaisant mano amžiaus, jaučiausi gana tvirtai Europos Parlamente. Buvo labai smagu dirbti komitetuose, kadangi diskutavome ta pačia tema, kuriai iš anksto buvome pasiruošę. Mano tema buvo "Europos vystymosi metai - 2015". Aš taip pat susiradau keletą naujų draugų. Pagrindinis kelionės tikslas buvo Europos parlamentas, bet mes taip pat aplankėme Paryžių, Amsterdamą, Berlyną. Labiausiai mane sužavėjo Eifelio bokštas Paryžiuje, taip pat gana didelį įspūdį paliko Luvro muziejus. Pasiplaukiojimas Amsterdame buvo labai smagi pramoga, o Berlynas tikriausiai yra tas miestas, kuriame galbūt norėčiau gyventi.

Indrė Bagdžiūtė 9a

Kelionė buvo labai linksma, aplankėme daug įvairių vietų ir nuveikėme daug darbų. Europarlamente buvo smagu bendrauti su bendraamžiais iš kitų šalių, diskutuoti su jais įvairiais klausimais. Paryžiuje man didžiausią įspūdį padarė Luvras, jame esantys paveikslai ir skulptūros, jų dydis ir grožis. Taip pat ir Eifelio bokštas, o ypač vaizdas, kuris atsiveria užlipus į viršų.

Edvinas Skirgaila 9a

Kalbant apie dieną Europarlamente, tai jį tikrai paliko įspūdį. Patiko sėdėti europarlamentarų kėdėse ir maigyti tuos balsavimo mygtukus, patiko dirbti su kitų tautų moksleiviais, patiko pateikti Europos Sąjungai reikšmingus klausimus ir išgirsti atsakymus. Bet, žinoma, visa diena vienoje vietoje tikrai išsvargino. Pati kelionė po Europą tikrai patiko, buvo keletas smulkmenų, kurios truputį nuvylė, bet tai tik viena ašara įspūdžių ežere. Labiausiai patiko Eifelio bokštas, bet, kaip ir mums buvo sakyta, į trečią aukštą keltis tikrai nevertėjo. Gaila, kad už tokį kvapą gniaužiantį vaizdą reikėjo stovėti „valandą“ eilėje. Kiti miestai taip pat patiko, buvo galima pamatyti įvairių stilių ir kultūrų pastatus bei aplankyti žymiausias šių miestų vietas.

Edvinas Kilčiauskas 11b

Gegužė- šeimos mėnuo

Pradinukų mintys „**Kas man yra šeima?**“

Šeima - tai turtas, kurio už jokus pinigus nenusipirksi.
Saulė Slavinskaitė 3a

Tai žmonės, su kuriais būni kiekvieną dieną.

Tai tarsi nesibaigiantis meilės kamuolys.
Urtė Juškaitė 2a

Šeima - tai, kur gali visada prisiglausti, pasakyti ir išsipasakoti savo džiaugsmus ir nuoskaudas.
Ema Štrimaitytė 2a

Šeima - tai, kur atrandi meilę.
Justina Tauškėlaitė 2a

Tai, ką žmogus gali turėti pasaulyje geriausia ir brangiausia.
Džiugas Berzovskis 3a

Tai buvimas drauge, meilė ir šiluma.
Milena Urbšytė 3a

Šeima - tai mylintys žmonės.
Gabrielė Ramonaitė 3a

Laikraštį ruošė - mokytojos: R. Sarapiniėnė, L. Šakelytė, I. Jurevičiūtė, R. Satkauskienė; mokiniai : L. Staškevičiūtė 10a, M. Čirvinskaitė 8a, R. Bieliauskaitė 6b, Edita Majauskaitė 10a, Greta Ruseckaitė 10a, Lukas Tamašiūnas 10b, E. Mikuličiūtė 11a, I. Bagdžiūtė 9a, E. Skirgaila 9a, E. Kilčiauskas 11b

